

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ	
Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	6836
Ημερομ. Κατάθεσης	10-3-14

Αθήνα, 10 Μαρτίου 2014

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ τον Υπουργό Οικονομικών κ. Στουρνάρα Ιωάννη

ΘΕΜΑ: «Εγγυημένα από το Ελληνικό Δημόσιο δάνεια προς τις επιχειρήσεις της Θράκης».

Σύμφωνα με την υπ' αριθμόν 2/9799/0025/14.2.2014 απαντητική επιστολή της 25^{ης} Διεύθυνσης του Υπουργείου Οικονομικών προς τους φορείς των επιχειρηματιών, *«η οποιαδήποτε τροποποίηση της διάρκειας και των όρων αποπληρωμής (επιμήκυνση δανείων, κεφαλαιοποίηση τόκων κλπ) των εγγυημένων από το Ελληνικό Δημόσιο δανείων των επιχειρήσεων, πλέον αυτών που θέτουν οι σχετικές Υπουργικές αποφάσεις, δεν είναι δυνατή λόγω των περιορισμών του Προγράμματος Οικονομικής και Χρηματοοικονομικής Πολιτικής της χώρας. Ωστόσο οι επιχειρήσεις έχουν τη δυνατότητα να προβούν σε ελεύθερη διαπραγμάτευση των όρων των επιχειρηματικών τους δανείων με τα συνεργαζόμενα πιστωτικά ιδρύματα, γεγονός που συνεπάγεται την απελευθέρωση του Ελληνικού Δημοσίου εκ της εξ εγγυήσεως ευθύνης του».*

Είναι δεδομένο, ότι, η έκταση της εγγυητικής ευθύνης του Ελληνικού Δημοσίου (δηλαδή το ύψος της εγγύησης που θα κληθεί το ίδιο να καταβάλλει σε κάθε περίπτωση λόγω κατάπτωσης) προσδιορίζεται: (1) από τις μέχρι σήμερα εκδοθείσες σχετικές υπουργικές αποφάσεις και (2) από τον βαθμό συνεπούς ή μη εξυπηρέτησης των εγγυημένων δανείων από τις επιχειρήσεις – οφειλέτες. Δηλαδή σήμερα το κάθε πιστωτικό ίδρυμα γνωρίζει το ύψος της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου που δικαιούται να εισπράξει για την κάθε επιχείρηση. Αντίστοιχη γνώση οφείλουν να έχουν και οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών.

Με βάση το δεδομένο αυτό είναι απολύτως αναγκαίο να διευκρινισθεί, ότι, τα πιστωτικά ιδρύματα, δεν χάνουν το δικαίωμα διεκδίκησης της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου που τους έχει παρασχεθεί, το ύψος της οποίας είναι προσδιορισμένο, επειδή και όταν επιδιώκουν να διακανονίσουν με ρεαλιστικούς όρους αποπληρωμής τα εγγυημένα δάνεια, αρκεί να μην αυξάνεται το ήδη προσδιορισθέν κατά τα προαναφερόμενα ύψος της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου.

Λαμβάνοντας μάλιστα υπόψη το δεδομένο, ότι: Με το άρθρο 20 του 4151/2013 καταργήθηκαν οι διατάξεις της περ. β της παρ.6 του άρθρου 58 του Ν. 4075/2012 που ρύθμιζαν μεταξύ άλλων και την διαδικασία παραίτησης του Ελληνικού Δημοσίου από το δικαίωμα δίζησης, ώστε πλέον να αποτελεί σχήμα οξύμωρο, το να απαγορεύεται έμμεσα και άμεσα στις υπηρεσίες του Ελληνικού Δημοσίου, να επιδιώκουν την αποπληρωμή των εγγυημένων δανείων, με όρους που θα προκύψουν από την ελεύθερη διαπραγμάτευση μεταξύ των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων, προτάσσοντας το ίδιο το Ελληνικό Δημόσιο, ως απειλή αλλά και ως κύρωση για την αποτροπή της ελεύθερης αυτής διαπραγμάτευσης «την απελευθέρωση του Ελληνικού Δημοσίου εκ της εξ εγγυήσεως ευθύνης του» και παροτρύνοντας με τον τρόπο αυτό τα πιστωτικά ιδρύματα (αντί της ρύθμισης των εγγυημένων από το Δημόσιο οφειλών των επιχειρήσεων) να ζητούν την κατάπτωση των εγγυήσεων του Δημοσίου.

Ενόψει όλων των ανωτέρω

Ερωτάται ο Κύριος Υπουργός Οικονομικών:

Μπορεί να δοθεί η δυνατότητα στις επιχειρήσεις μετά από νομοθετική ρύθμιση να προβούν σε ελεύθερη διαπραγμάτευση των όρων των επιχειρηματικών τους δανείων με τα συνεργαζόμενα πιστωτικά ιδρύματα, χωρίς αυτό να συνεπάγεται την απελευθέρωση του Ελληνικού Δημοσίου εκ της εξ εγγυήσεως ευθύνης του, υπό τους

όρους:

1.Ότι θα έχει συμφωνηθεί – προσδιορισθεί, με τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών, το ύψος της ήδη αναληφθείσας κατά τα προαναφερόμενα εγγυητικής ευθύνης του Ελληνικού Δημοσίου κατά τη στιγμή της επίτευξης της συμφωνίας (με όποιο τύπο αυτή και αν λάβει) μεταξύ της επιχείρησης και του πιστωτικού ιδρύματος.

2.Θα έχουν ενημερωθεί για το περιεχόμενο της συμφωνίας οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών, (χωρίς όμως η ενημέρωση αυτή να έχει και τον χαρακτήρα της έγκρισης, γιατί αυτό ενέχει ενδεχόμενα τον κίνδυνο της επαύξησης της εγγυητικής ευθύνης του Ελληνικού Δημοσίου, οι οποίες και θα ενημερώνονται υποχρεωτικά- περιοδικά στη συνέχεια για τη τήρηση της συμφωνίας.

3.Θα προσδιορισθεί εξ αρχής, ότι ο χρόνος ισχύος της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα (20) είκοσι έτη από την ημερομηνία που αυτή παρεσχέθη κατά περίπτωση, ό, τι θα ίσχυε δηλαδή για μία οποιαδήποτε απλή εγγύηση σε τραπεζική πίστωση.

Επισημαίνεται ότι η υιοθέτηση της προαναφερόμενης απόλυτα λογικής, νόμιμης και επωφελούς για το Ελληνικό Δημόσιο ρύθμισης, διασώζει την εναπομείνασα υγιή περιφερειακή επιχειρηματικότητα από την καταστροφή και το Ελληνικό Δημόσιο από ένα βέβαιο δυσβάσταχτο λόγω των συνθηκών δημοσιονομικό κόστος.

Οι ερωτώντες Βουλευτές

- 1. Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος, Βουλευτής Έβρου**
- 2. Ευριπίδης Στυλιανίδης, Βουλευτής Ροδόπης**
- 3. Αλέξανδρος Κοντός, Βουλευτής Ξάνθης**